

JUMALATON VAIKENEMINEN

Väinö Hotti

Lutherin teesi

Teh. Vhn.

*”Syytettäköön minua ylpeydestä ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan ... **kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta**” (Kares, Luther, ss.145,146).*

JUMALATTOMUUS = toimiminen Jumalan ääntä (Raamattua ja omaatuntoa) vastaan!

Raskas rikos ja – synti

Lutherille tämä oli **synneistä suurimpia**, jota hän pyrki kaikin tavoin välttämään. Aikamme ihminen sivuuttaa tämän helposti; ”olan kohautuksella”.

Puheen synnit

Näihin kiinnitetään tavallisesti suurta huomiota: kiroilut, rivoudet, solvaukset, Jumalan nimen turhaan lausumiset jne. **Tämäkin on oikein!**

Raamatun todistus

*”Yli kaiken varottavan **varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee**” (Snl.4:23).*

*”Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa. Mutta minä sanon teille: **jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomietaan syylliseksi**” (Matt.12:36-37).*

MARTTI LUTHERIN VÄHÄ KATEKISMUS

Toinen käsky

Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä, Sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen nimensä turhaan lausuu.

Mitä se on?

”Meidän tulee peljätä ja rakastaa Jumalaa, niin ettemme hänen nimensä avulla toivota pahaa, vannoo, noidu, valhettele emmekä petä, vaan että me sitä kaikessa hädässä avuksi huudamme, rukoilemme, kiitämme ja vlistämme.

VAIKENEVA USKOVA

”Tultuaan leirin laitaan pitalitautiset menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen. **Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syyllisiksi.** Tulkaa, menkäämme nyt ilmoittamaan tämä kuninkaan linnaan” (2. Kun.7:8,9).

”Mutta **Pietari istui ulkopuolella esipihassa**. Ja hänen luoksensa tuli muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen, seurassa".. Mutta hän kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: "En ymmärrä, mitä sanot". Ja kun hän oli mennyt ulos portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi sielläoleville: "Tämäkin oli Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa". Ja taas hän kielsi valalla vannoen: "**En tunne sitä miestä**". Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut". Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä". **Ja samassa lauloi kukko**” (Matt.26:69-74).

”Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimeen. Mutta **Pietari ja Johannes** vastasivat heille ja sanoivat: "Päätäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; **mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet**" (Apt.4:18-20).

”**Eivätkä he lakanneet**, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta” (Apt.5:42).

”Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, **hänelle se on synniksi**” (Jaak.4:17).

OMANTUNNON VAIENTAMINEN

On sanottu, että aikamme suurin MARTTYYRI on **USKOVAN OMATUNTO**. Tämä JUMALAN PIENI YSTÄVÄ vaiennetaan liian usein!

LUTHER – OMANTUNNON IHMINEN

Lutherilla oli johtotähtenään Jumalan sana ja sen valaisema omatunto. *”Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä **Jumalan ja omantunnon edessä**”* (Kares, Luther, s.154).

*”Luther oli taistelijanakin **ennen kaikkea omantunnon ihminen**. Omatunto johti hänet taistelijan tielle, ja omatunto oli hänen vartijansa siinä jokapäiväisessä sodassa, miksi hänen elämänsä muodostui. Yrjö Alanen sanookin kuvaavasti, että **omatunto on ollut inhimillisesti katsoen Lutherin kohtalona**. Katseltaessa hänen vaelluksensa viittamerkkejä havaitaan, että **omatunto johti hänet tielle, missä hänestä tuli uskonpuhdistaja**. Omantunnon velvoittamana hän naulasi teesinsä Wittenbergin linnankirkon oveen. Omatunto kielsi häntä peruuttamasta piirtoakaan totuudesta, mikä hänelle oli kirkastunut. Omatunto oli hänen tukensa Wormsin valtiopäivillä. **Omatunto teki hänestä profeetan**. Hän oli alusta loppuun asti omantunnon taistelija. Hyvä omatunto oli hänelle samaa kuin usko Kristukseen. Paha omatunto oli sen sijaan hänelle **pelottava vihollinen**. Hän on itse sanonut: ‘Ei ole muuta niin suurta surun ja murheen syytä kuin syyllinen omatunto, joka on vaivattuna ja hädissään. – **Ei mikään tuota sellaista tuskaa ja murhetta kuin paha omatunto**”* (167,168).

*Luther vastasi maallisten tuomareiden häneen kohdistuviin syytöksiin Wormsissa (18.4.1521) – **tässäkin hän vetosi omaantuntoon**: ”Teidän Keisarillinen Majesteettinne pyytää minulta vastausta ilman sarvia ja hampaita. Minä tahdon siis antaa sellaisen. Minä en usko paaviin enempää kuin kirkolliskokouksiinkaan, sillä on aivan ilmeistä, että molemmat ovat usein erehtyneet ja antaneet itseään vastaan ristiriitaisia lausuntoja. Sen tähden olen kirjoittanut kirjani **vain Jumalan sanaan ja omantuntoni vaatimuksiin perustuen**. Ellei minua kumota Jumalan oman sanan todistuksilla tai muilla selvillä ja ilmeisillä syillä, niin en voi enkä tahdo peruuttaa tai oikaista ainoatakaan kirjoittamaani sanaa. **Sillä on väärin, vahingollista ja vaarallista tehdä mitään vastoin omantuntonsa vaatimusta**. Jumala minua autta koon! Amen”* (Hjalmar Holmquist, Martti Luther, s.76).

USKOVAN KAKSI KÄSKYTTÄJÄÄ: RAAMATTU JA OMATUNTO

Jos ja kun uskova "vaikenee" näiden äänien edessä, hänen vaikenemisensa on JUMALATONTA!

16. OMATUNTO

Omassatunnossamme puhuu Jumalan ääni. Omatunto valvoo mielialaa ja vaatii meitä tekemään minkä tiedämme oikeaksi, mutta kieltää meitä tekemästä minkä tiedämme vääräksi. Kristitylle Jumala on sanassaan ilmoittanut, mikä on oikeaa ja mikä väärää. Omantunnon toiminta osoittaa meille, että joka hetki olemme Jumalan kasvojen edessä.

"Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä" (Apt.21:15).

"On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan." - Martti Luther Wormsin valtiopäivillä. KO 16 / 1948.

MIKSI USKOVA VAIKENEE?

1. Ympäristön painostuksesta

"Saul sanoi Samuelille: "Minä olen tehnyt syntiä, kun olen rikkonut Herran käskyn ja sinun sanasi; sillä minä pelkäsin kansaa ja kuulin heidän ääntänsä" (1. Sam.15:24).

"Minä, minä olen teidän lohduttajanne; mikä olet sinä, että pelkää ihmistä, joka on kuolevainen, ihmislasta, jonka käy niinkuin ruohon" (Jes.51:12).

"Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkajassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa" (Mark.8:38).

2. Pelastusvarmuuden puuttuminen

"Evankeliumin julistaja olkoon siis varma siitä, että hänellä on Jumalan kutsumus" (Luther, Gal.kirj.sel., s.30).

”Se (armon ja autuuden oppi) *vielä tuo mukanaan valon ja kyvyn arvostella kaikkia asioita*” (emt.s.67).

”Kaikki muut opit, jotka eivät opeta *niin kuin minun oppini opettaa, että kaikki ihmiset ovat syntisiä ja että heidät vanhurskautetaan ainoastaan uskon kautta Kristukseen, ovat siis välttämättömästi vääriä, epävarmoja, jumalattomia, rienaavia, kirottuja. perkeleellisiä ... Näin mekin Paavalin kanssa vallan pelkäämättä ja varmaa varmemmin teemme tiettäväksi: kaikki oppimme kanssa ristiriitaiset opit ovat kirottuja ... Sen siis, joka opettaa muuta tahi vastakkaista, me rohkeasti sanomme perkeleen lähettämäksi ja kirotuksi*” (81).

”Pitäköön siis jokainen huolta siitä, että on varmaa varmempi kutsumuksestaan ja opistaan, jotta vähääkään epäilemättä ja pelkäämättä uskaltaisi Paavalin kanssa sanoa: *’Vaikka me tahi enkeli taivaasta` jne*” (90).

”Augustinus sanoo aivan oikein ja kristillisesti, että jokainen, *jolla on usko, saattaa sen havaita. Tämän he* (s sofistit ja munkit) *kieltävät. Olkoon minusta kaukana – näin he sanovat – sellainen varma päätteleminen, että olen armossa, että olen pyhä, että minulla on Pyhä Henki*” (450).

”Meidän pitää siis joka päivä päättävästi ponnistella varmuudesta varmuuteen, *perin juurin hävittääksemme tuon tuhoisan valheluulon, joka on riivannut koko maailman: ’Eihän sitä ihminen tiedä onko armossa’*” (452).

”Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä, vaan *perkeleellistä*” (580).

MISTÄ EI SAA VAIETA? - PELASTUKSEN SUURESTA LAHJASTA!

”Herra on minun pelto- ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani. Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja *kaunis on minun perintöosani*” (Ps.16:5,6).

”Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja *siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon*” (Matt.13:44).

USKOVA ON "LÄHDEIHMINEN"!

Uudestisyntyminen saa tämän muutoksen aikaan. **TAIVASKANAVA AUKEAA!**

"Juhlan viimeisenä suurena päivänä Jeesus seiso i ja huusi sanoen: "Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon. Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden **virtoja**" (Joh,7:37,38; Saarnivaaran käänn.).

"Tornikokemuksella on ollut Lutherin elämässä niin käänteen tekevä merkitys, että sitä on voitu verrata Paavalin Damaskon-elämykseen" (Kares, Luther, s.349).

"Sinä hetkenä uuden elämän voima tulvehti hänen (Lutherin) rasittuneeseen sydämeensä. Hän tuns i itsensä kokonaan uudestisyntyneeksi. Paratiisin suljetut portit avautuivat hänen ikävöivän katseensa edessä. Koko Raamattu kirkastui aivan kuin uutena ja toisenlaisena kuin ennen" (emt.s.371).

"Ei kukaan ajatteleva ihminen voi katsella suurta Weimarin laitosta, jossa 103 nidettä kertoo yhden ainoana ihmisen henkisestä perinnöstä, yhtymättä erään Lutherin tutkijan lausumaan: 'Hän oli suitseva tulivuori'" (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.28).

Jos uskova lakkaa toimimasta "lähteenä", se merkitsee "jumalatonta vaikenemistä". Tällöin hän on "pettänyt korkean kutsumuksensa" ja lähtenyt - VIERAILLE LAITUMILLE!

IHMISEN LUONNOLLINEN TILA

Jokainen ihminen on luonnostaan hengellisesti ajatellen mykkä, kuuro ja sokea. Tilanne muuttuu vasta uskoontulon myötä. Uskovalle mykkyys on epäterve ilmiö. Puhuminen kuuluu terveeseen kristillisyyteen!

Luther sanoi aikoinaan: *"Jumalalla ei ole mykkiä lapsia."* Tänä n näiden "mykkien Jumalan lasten määrä" näyttää olevan huolestuttavan suuri. Kun selaamme kirkkohistoriaa, **helluntai oli käännekohta kaikkien opetuslasten elämässä: mykistä ja pelokkaista miehistä tuli vilkkaita ja puhuvaisia; mykät alkoivat puhua "täydellä suulla"**.

”Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.40:4).

”Minä uskon, **sentähden minä puhun**, minä, joka olin kovin vaivattu” (Ps.116:10).

”vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja **te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka**” (Apt.1:8).

”Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä **sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan**” (Room.10:9,10).

”Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. Mutta **joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa**” (Matt.10:32,33).

VAIKENEMISONGELMAN RATKAISU

1. JEESUS

”Ja ihmiset hämmästyivät ylenmäärin ja sanoivat: ”Hyvin hän on kaikki tehnyt: **kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan**” (Mark.7:37).

Jeesus on kokonaisvaltainen ratkaisu kaikkiin sairauksiin ja ongelmiin.

2. UUDESTISYNTYMINEN

Mykkyys kertoo sairaudesta. Sillä on tekemistä ”sydämen” kanssa. Uuden sydämen myötä saadaan kuulo, näkö ja myös **puhekyky**.

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: **joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa**” (Joh.3:3).

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin **hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut**” (2. Kor.5:17).